

Bruksela, 15 września 2020 r.

ZAWIADOMIENIE DLA ZAINTERESOWANYCH STRON

WYSTĄPIENIE ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA Z UE A PRZEPISY UE W DZIEDZINIE BRONI PALNEJ

Dnia 1 lutego 2020 r. Zjednoczone Królestwo wystąpiło z Unii Europejskiej i stało się „państwem trzecim”¹. Umowa o wystąpieniu² określa okres przejściowy, który kończy się dnia 31 grudnia 2020 r. Do tego czasu prawo Unii stosuje się w całości do Zjednoczonego Królestwa i na jego terytorium³.

W okresie przejściowym UE i Zjednoczone Królestwo będą prowadzić negocjacje w sprawie porozumienia dotyczącego nowego partnerstwa, przewidującego w szczególności strefę wolnego handlu. Nie jest jednak pewne, czy takie porozumienie zostanie zawarte i czy wejdzie w życie z końcem okresu przejściowego. W każdym razie skutkiem takiego porozumienia byłyby stosunki, które z punktu widzenia warunków dostępu do rynku znacznie różniłyby się od udziału Zjednoczonego Królestwa w rynku wewnętrznym⁴, w unii celnej UE oraz w obszarze podatku VAT i podatku akcyzowego.

Dlatego też wszystkim zainteresowanym stronom, a w szczególności podmiotom gospodarczym, przypomina się o sytuacji prawnej mającej zastosowanie po zakończeniu okresu przejściowego (część A poniżej). W niniejszym zawiadomieniu wyjaśniono również pewne istotne postanowienia dotyczące wystąpienia zawarte w umowie o wystąpieniu (część B poniżej), a także przepisy mające zastosowanie w Irlandii Północnej po zakończeniu okresu przejściowego (część C poniżej).

Zalecenia dla zainteresowanych stron:

Aby zaradzić skutkom określonym w niniejszym zawiadomieniu, zainteresowanym stronom zaleca się w szczególności uwzględnienie nowych wymogów przy przemieszczaniu broni palnej między UE a Zjednoczonym Królestwem.

¹ Państwo trzecie to państwo niebędące członkiem UE.

² Umowa o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (Dz.U. L 29 z 31.1.2020, s. 7) („umowa o wystąpieniu”).

³ Z zastrzeżeniem niektórych wyjątków przewidzianych w art. 127 umowy o wystąpieniu, z których żaden nie jest istotny w kontekście niniejszego zawiadomienia.

⁴ W szczególności umowa o wolnym handlu nie przewiduje takich zasad rynku wewnętrznego (w obszarze towarów i usług), jak zasada wzajemnego uznawania, zasada kraju pochodzenia i harmonizacja. Umowa o wolnym handlu nie znosi również formalności celnych i kontroli celnych, w tym formalności dotyczących pochodzenia towarów i materiałów użytych do ich wytworzenia, ani zakazów i ograniczeń przywozowych i wywozowych.

Uwaga:

Niniejsze zawiadomienie nie odnosi się do przepisów UE dotyczących:

- technologii wojskowej i sprzętu wojskowego, z uwzględnieniem wywozu produktów znajdujących się we wspólnym wykazie uzbrojenia UE⁵⁶;
- kontroli wywozu produktów podwójnego zastosowania;
- wyrobów pirotechnicznych i materiałów wybuchowych;
- procedur i formalności celnych.

Tych kwestii dotyczą inne zawiadomienia, które zostaną lub zostały opublikowane⁷.

Ponadto zwraca się uwagę na bardziej ogólne zawiadomienie dotyczące zakazów i ograniczeń, w tym pozwoleń na przywóz/wywóz.

A. SYTUACJA PRAWNA PO ZAKOŃCZENIU OKRESU PRZEJŚCIOWEGO

Po zakończeniu okresu przejściowego przepisy UE w dziedzinie nabywania, posiadania⁸, przywozu i wywozu⁹ broni palnej nie będą już miały zastosowania do Zjednoczonego Królestwa¹⁰. Wiąże się to w szczególności z następującymi konsekwencjami:

1. PRZEMIESZCZANIE BRONI PALNEJ - WEWNĄTRZUNIJNE PRZEMIESZCZANIE BRONI PALNEJ

W dyrektywie 91/477/EWG przewidziano szczególną procedurę wydawania pozwoleń na przemieszczanie broni palnej z jednego państwa członkowskiego do innego państwa członkowskiego. Szczegółowy opis znajduje się w załączniku do niniejszego zawiadomienia.

⁵ Wspólny wykaz uzbrojenia Unii Europejskiej, ST/5802/2019/INIT (Dz.U. C 95 z 12.3.2019).

⁶ Wspólne stanowisko Rady 2008/944/WPZiB z dnia 8 grudnia 2008 r. określające wspólne zasady kontroli wywozu technologii wojskowych i sprzętu wojskowego (Dz.U. L 335 z 13.12.2008, s. 99).

⁷ https://ec.europa.eu/info/european-union-and-united-kingdom-forging-new-partnership/future-partnership/getting-ready-end-transition-period_pl

⁸ Dyrektywa Rady 91/477/EWG z dnia 18 czerwca 1991 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (Dz.U. L 256 z 13.9.1991, s. 51).

⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 258/2012 z dnia 14 marca 2012 r. wdrażające art. 10 Protokołu Narodów Zjednoczonych przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, uzupełniające Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej (protokół NZ w sprawie broni palnej), oraz ustanawiające zezwolenia na wywóz i środki dotyczące przywozu i tranzytu dla broni palnej, jej części i komponentów oraz amunicji (Dz.U. L 94 z 30.3.2012, s. 1).

¹⁰ W odniesieniu do stosowania tych przepisów do Irlandii Północnej, zob. część C niniejszego zawiadomienia.

Po zakończeniu okresu przejściowego przepisy te nie będą już miały zastosowania do przemieszczania broni palnej między Zjednoczonym Królestwem a UE. Zastosowanie będą miały natomiast unijne przepisy dotyczące przywozu i wywozu broni palnej (zob. poniżej). Europejska karta broni palnej wydana osobom w Zjednoczonym Królestwie traci ważność w UE.

2. PRZYWÓZ BRONI PALNEJ

Zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 258/2012 w związku z dyrektywą 91/477/EWG zastosowanie mają następujące przepisy:

- Przywóz broni palnej musi się odbywać za pozwoleniem państwa członkowskiego przeznaczenia¹¹. Takie pozwolenie oznacza, że przed przywozem importer musi uzyskać pozwolenie na nabycie i posiadanie broni palnej zgodnie z dyrektywą 91/477/EWG¹²;
- broń palna musi być opatrzona oznakowaniem zgodnie z art. 4 ust. 1 i 2 dyrektywy 91/477/EWG najpóźniej przed wprowadzeniem jej do obrotu lub niezwłocznie po przywozie do Unii¹³;
- na przywożonej broni palnej musi być umieszczone w chwili przywozu co najmniej proste oznakowanie pozwalające na identyfikację pierwotnego państwa przywozu w Unii Europejskiej lub, jeżeli na broni palnej nie umieszczono takiego oznakowania, niepowtarzalne oznakowanie pozwalające na identyfikację przywożonej broni palnej;¹⁴
- przywożona broń palna musi zostać zarejestrowana zgodnie z dyrektywą 91/477/EWG niezwłocznie po przywozie do Unii¹⁵.

Wprowadzenie tymczasowe

W przypadku gdy broń palna jest tymczasowo przywożona do UE z państwa trzeciego (np. odprawa czasowa na potrzeby oceny lub wystawy bez sprzedaży bądź uszlachetniania czynnego w celu naprawy), zastosowanie mają przepisy krajowe dotyczące deklaracji i pozwolenia na broń palną.

3. WYWÓZ BRONI PALNEJ

Wywóz **broni palnej do użytku cywilnego** reguluje rozporządzenie (UE) nr 258/2012. Poniższe zasady nie mają zastosowania do:

- transakcji pomiędzy państwami ani transferów międzypaństwowych;

¹¹ Art. 2 ust. 15 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 258/2012.

¹² Mianowicie art. 6, 7 oraz 8 dyrektywy 91/477/EWG.

¹³ Art. 2 ust. 15 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 258/2012.

¹⁴ Art. 2 ust. 15 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 258/2012.

¹⁵ Art. 4 ust. 1 lit. b) dyrektywy 91/477/EWG.

- broni palnej specjalnie zaprojektowanej do celów wojskowych, oraz, w każdym przypadku, broni palnej umożliwiającej prowadzenie ognia w sposób w pełni automatyczny;
- broni palnej przeznaczonej dla sił zbrojnych, policji lub władz publicznych państw członkowskich;
- kolekcjonerów i jednostek zajmujących się kulturowymi i historycznymi aspektami broni palnej;
- broni palnej pozbawionej cech użytkowych;
- zabytkowej broni palnej (wyprodukowanej przed 1899 r.).

Wywóz wymaga jednoznacznego zezwolenia państwa członkowskiego UE, w którym eksporter ma siedzibę (art. 4 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 258/2012), państwa trzeciego tranzytu (art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 258/2012) oraz państwa trzeciego przywozu (art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 258/2012). Zezwolenie na wywóz nie może zostać wydane bez uprzedniego zezwolenia na przywóz (i, w stosownych przypadkach, na tranzyt) z państwa przeznaczenia (art. 7 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 258/2012). Zezwolenie na wywóz musi być zgodne ze wzorem określonym w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 258/2012.

Wnioski o zezwolenie na wywóz muszą być rozpatrywane przez właściwy organ państw członkowskich w terminie nieprzekraczającym 60 dni roboczych (z możliwością przedłużenia tego okresu do 90 dni w wyjątkowych okolicznościach)¹⁶. Państwa członkowskie mogą zdecydować o korzystaniu z dokumentów elektronicznych przy rozpatrywaniu wniosków o pozwolenie na wywóz¹⁷. Państwa członkowskie mogą również postanowić, że jeżeli żadne zastrzeżenia odnośnie do tranzytu nie wpłyną w terminie 20 dni roboczych od dnia złożenia przez eksportera pisemnego wniosku o oświadczenie o braku zastrzeżeń odnośnie do tranzytu, to uznaje się, że państwo trzecie tranzytu nie zgłasza zastrzeżeń wobec tranzytu (milcząca zgoda)¹⁸. Zezwolenie na wywóz musi zawierać informacje określone w art. 8 rozporządzenia (UE) nr 258/2012. Od eksportera można wymagać przedłożenia tłumaczenia dokumentów stanowiących dowód na język urzędowy państwa członkowskiego, w którym składane jest zgłoszenie wywozowe¹⁹.

Krajowe organy celne mogą zawiesić proces wywozu z ich terytorium lub w inny sposób uniemożliwić broni palnej korzystającej z zezwolenia na wywóz opuszczenie obszaru celnego Unii przez ich terytorium w przypadku podejrzenia, że warunki uzyskania zezwolenia nie są spełnione^{20,21}.

¹⁶ Art. 7 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 258/2012.

¹⁷ Art. 7 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 258/2012.

¹⁸ Art. 7 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 258/2012.

¹⁹ Art. 17 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 258/2012.

²⁰ Art. 17 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 258/2012.

Udzielając zezwoleń na wywóz, państwa członkowskie muszą ocenić, czy wnioskodawcy **spełniają następujące warunki:**

- obowiązki i zobowiązania wynikające z udziału w odpowiednich międzynarodowych systemach kontroli wywozu lub z bycia stroną odpowiednich umów międzynarodowych²²;
- względy krajowej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa²³;
- względy dotyczące zamierzonego końcowego zastosowania, odbiorcy, określonego odbiorcy końcowego oraz ryzyka zmiany zastosowania²⁴;
- ewentualne embarga na broń i sankcje międzynarodowe²⁵.

Wywóz czasowy

Wreszcie w rozporządzeniu (UE) nr 258/2012 ustanowiono uproszczone procedury w odniesieniu do wywozu czasowego, w szczególności w odniesieniu do myśliwych i strzelców sportowych.

Wywóz czasowy broni palnej jako części towarzyszącego mienia prywatnego (lub w celu powrotnego wywozu po odprawie czasowej do celów polowań lub uprawiania strzelectwa sportowego) nie wymaga zezwolenia na wywóz, pod warunkiem że powody podróży są uzasadnione²⁶. Myśliwi i strzelcy sportowi, którzy opuszczają UE i w drodze do państwa trzeciego przejeżdżają przez państwo członkowskie inne niż państwo ich miejsca zamieszkania, przedkładają wówczas właściwym organom Europejską kartę broni palnej. W przypadku podróży lotniczej, przy przekazywaniu danych przedmiotów linii lotniczej w celu transportu poza obszar celny Unii, należy okazać właściwym organom Europejską kartę broni palnej. Myśliwi i strzelcy sportowi, którzy opuszczają UE i w drodze do państwa trzeciego przejeżdżają przez państwo członkowskie ich miejsca zamieszkania, mogą wówczas zamiast Europejskiej karty broni palnej okazać inny dokument uznawany za ważny do tego celu przez właściwe organy tego państwa członkowskiego²⁷.

Państwa członkowskie ustanowiły ponadto uproszczone procedury na mocy prawa krajowego w odniesieniu do:

²¹ W odniesieniu do broni regulowanej zarówno rozporządzeniem (UE) nr 258/2012, jak i wspólnym stanowiskiem Rady 2008/944/WPZiB (takiej jak broń palna półautomatyczna lub broń przeładowywana z ruchomym łóżem wykorzystująca amunicję centralnego zapłonu) państwa członkowskie mogą ustanowić jedną procedurę w celu wypełnienia obowiązków nałożonych przez oba instrumenty, zob. art. 2 ust. 1 wspólnego stanowiska 2008/944/WPZiB i art. 4 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 258/2012.

²² Art. 2 ust. 1 wspólnego stanowiska 2008/944/WPZiB i art. 10 rozporządzenia (UE) nr 258/2012.

²³ Określone w art. 2 wspólnego stanowiska 2008/944/WPZiB.

²⁴ Art. 5 wspólnego stanowiska 2008/944/WPZiB i art. 10 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 258/2012.

²⁵ Art. 10 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 258/2012.

²⁶ Art. 9 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 258/2012.

²⁷ Art. 9 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 258/2012.

- powrotnego wywozu broni palnej w związku z czasowym dopuszczeniem do oceny lub wystawy niezwiązanej ze sprzedażą, lub uszlachetnianiem czynnym w ramach naprawy, pod warunkiem że broń palna pozostaje własnością osoby mającej siedzibę poza obszarem celnym Unii i że jest wywożona z powrotem do tej osoby;
- powrotnego wywozu broni palnej, jeżeli jest ona umieszczona w magazynie czasowego składowania od momentu jej wprowadzenia na obszar celny Unii do opuszczenia przez nią tego obszaru; oraz
- wywozu czasowego broni palnej w celu dokonania oceny, naprawy i wystawy niezwiązanej ze sprzedażą, pod warunkiem że eksporter udowodni, iż posiada tę broń zgodnie z prawem i wywozi ją zgodnie z procedurą uszlachetniania biernego lub z celną procedurą wywozu czasowego²⁸.

B. ODPOWIEDNIE POSTANOWIENIA DOTYCZĄCE WYSTĄPIENIA ZAWARTE W UMOWIE O WYSTĄPIENIU

Art. 47 ust. 1 umowy o wystąpieniu stanowi, że na warunkach w nim określonych przemieszczanie towarów trwające w momencie zakończenia okresu przejściowego traktuje się jako przemieszczenie wewnątrzunijne pod względem wymogów dotyczących zezwoleń na wywóz i przywóz określonych w prawie Unii.

Przykład: Broń palna będąca w trakcie przemieszczania między UE a Zjednoczonym Królestwem w momencie zakończenia okresu przejściowego nadal może zostać wprowadzona do UE lub do Zjednoczonego Królestwa na podstawie przepisów mających zastosowania do przemieszczeń między państwami członkowskimi.

C. PRZEPISY MAJĄCE ZASTOSOWANIE W IRLANDII PÓŁNOCNEJ PO ZAKOŃCZENIU OKRESU PRZEJŚCIOWEGO

Po zakończeniu okresu przejściowego stosuje się Protokół w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej („protokół IE/Ni”)²⁹. Protokół IE/Ni, którego początkowy okres stosowania wynosi 4 lata po zakończeniu okresu przejściowego, podlega okresowemu zatwierdzaniu przez Zgromadzenie Ustawodawcze Irlandii Północnej³⁰.

Zgodnie z protokołem IE/Ni pewne przepisy prawa UE mają zastosowanie również do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Irlandii Północnej. Ponadto UE i Zjednoczone Królestwo uzgodniły w protokole IE/Ni, że w zakresie, w jakim przepisy UE mają zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Irlandii Północnej, Irlandia Północna jest traktowana jak państwo członkowskie³¹.

²⁸ Art. 9 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 258/2012.

²⁹ Art. 185 umowy o wystąpieniu.

³⁰ Art. 18 protokołu IE/Ni.

³¹ Art. 7 ust. 1 umowy o wystąpieniu w związku z art. 13 ust. 1 protokołu IE/Ni.

Protokół IE/Ni przewiduje, że dyrektywa 91/477/EWG i rozporządzenie (UE) nr 258/2012 mają zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Irlandii Północnej³².

Oznacza to, że odniesienia do UE w częściach A i B niniejszego zawiadomienia należy rozumieć jako odniesienia obejmujące Irlandię Północną, podczas gdy odniesienia do Zjednoczonego Królestwa należy rozumieć jako odniesienia dotyczące wyłącznie Wielkiej Brytanii.

Konkretnie oznacza to między innymi, że:

- przemieszczeń broni palnej między Irlandią Północną a UE nie uznaje się za przywóz lub wywóz, w związku z czym rozporządzenie (UE) nr 258/2012 nie ma zastosowania do takich przemieszczeń. Zastosowanie mają natomiast przepisy dotyczące przemieszczania wewnątrz UE ustanowione w dyrektywie 91/477/EWG, jak określono w sekcji A.1 i w załączniku do niniejszego zawiadomienia. Zezwolenie na transfer zostanie wydane przez władze Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Irlandii Północnej. Europejska karta broni palnej wydana przed zakończeniem okresu przejściowego w odniesieniu do osób w Irlandii Północnej pozostaje ważna.
- Przywóz broni palnej z Wielkiej Brytanii lub państwa trzeciego do Irlandii Północnej musi być zgodny z odpowiednimi przepisami prawa UE określonymi w sekcji A.2 niniejszego zawiadomienia³³.
- Wywóz broni palnej z Irlandii Północnej do państwa trzeciego lub do Wielkiej Brytanii musi być zgodny z odpowiednimi przepisami rozporządzenia (UE) nr 258/2012 określonymi w sekcji A.3 niniejszego zawiadomienia³⁴.

Protokół IE/Ni wyklucza jednak możliwość, by Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Irlandii Północnej uczestniczyło w podejmowaniu i kształtowaniu decyzji Unii³⁵.

Strona internetowa Komisji dotycząca przepisów UE w zakresie broni palnej (https://ec.europa.eu/home-affairs/what-we-do/policies/organized-crime-and-human-trafficking/trafficking-in-firearms_en) zawiera ogólne informacje na temat prawodawstwa Unii. W razie potrzeby na stronach tych będą zamieszczane dodatkowe informacje.

³² Art. 5 ust. 4 protokołu IE/Ni i sekcja 47 załącznika 2 do tego protokołu.

³³ Rozporządzenie (UE) nr 258/2012 i dyrektywa 91/477/EWG.

³⁴ Obowiązek dotyczący wywozu określony w rozporządzeniu (UE) nr 258/2012 został nałożony na mocy zobowiązań międzynarodowych Unii (protokół Narodów Zjednoczonych przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, uzupełniający Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej (protokół ONZ o handlu bronią), zob. w szczególności art. 10 protokołu ONZ o handlu bronią), zob. art. 6 ust. 1 protokołu IE/Ni.

³⁵ W przypadku gdy konieczna jest wymiana informacji lub wzajemne konsultacje, będzie się to odbywać we wspólnej konsultacyjnej grupie roboczej ustanowionej na mocy art. 15 protokołu IE/Ni.

Komisja Europejska
Dyrekcja Generalna ds. Migracji i Spraw Wewnętrznych

ZAŁĄCZNIK: PRZEPISY UE DOTYCZĄCE PRZEMIESZCZANIA BRONI PALNEJ MIĘDZY PAŃSTWAMI CZŁONKOWSKIMI

Zgodnie z art. 11 dyrektywy 91/477/EWG przemieszczanie broni palnej z jednego państwa członkowskiego do innego państwa członkowskiego wymaga zezwolenia wydanego przez zainteresowane państwa członkowskie, w tym przez państwa tranzytu.

Przed próbą nabycia broni palnej z innego państwa członkowskiego osoba fizyczna lub sprzedawca musi najpierw uzyskać zezwolenie (uprzednia zgoda) od organów państwa członkowskiego, w którym ma miejsce zamieszkania³⁶.

Nabywająca osoba fizyczna lub nabywający sprzedawca przedstawia to przedmiotowe zezwolenie (uprzednią zgodę) sprzedawcy lub osobie fizycznej sprzedającej/posiadającej broń palną w innym państwie członkowskim (równocześnie właściwe organy państwa członkowskiego nabywcy przesyłają odpowiednie informacje do państwa członkowskiego, w którym znajduje się broń palna).

Osoba fizyczna sprzedająca/posiadająca lub sprzedawca sprzedający/posiadający broń palną przedstawia organom państwa członkowskiego, w którym znajduje się broń palna, szczegółowe informacje określone w art. 11 ust. 2 dyrektywy 91/477/EWG oraz zezwolenie przedstawione przez nabywcę. Na podstawie tych informacji organy państwa członkowskiego wysyłki mogą następnie wydać zezwolenie/licencję na transfer.

Organy wydające zezwolenie na transfer muszą przed transferem przekazać wszystkie informacje otrzymane w związku z art. 11 organom państwa członkowskiego przeznaczenia oraz organom w każdym państwie członkowskim tranzytu³⁷.

Broń palna jest następnie przekazywana do państwa członkowskiego przeznaczenia wraz z odpowiednimi dokumentami.

Wymiana informacji między państwami członkowskimi odbywa się drogą elektroniczną za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym³⁸.

Wszystkie powyższe zasady mają zastosowanie do sprzedaży na odległość (np. przez internet). Ponadto tożsamość i zezwolenie nabywcy muszą zostać sprawdzone najpóźniej w momencie dostawy przez licencjonowanego sprzedawcę/pośrednika lub organ publiczny³⁹. Ponadto sprzedawcy/pośrednicy mogą odmówić doprowadzenia do końca transakcji podejrzanych (ze względu na ich charakter lub skalę)⁴⁰.

W przepisach Unii przewidziano również pewne procedury uproszczone.

³⁶ Art. 6, 7 oraz 8 dyrektywy 91/477/EWG.

³⁷ Art. 13 ust. 2 dyrektywy 91/477/EWG.

³⁸ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/686 z dnia 16 stycznia 2019 r. ustanawiające, na podstawie dyrektywy Rady 91/477/EWG, szczegółowe zasady systematycznej wymiany drogą elektroniczną informacji dotyczących transferu broni palnej w Unii (Dz.U. L 116 z 3.5.2019, s. 1).

³⁹ Art. 5b dyrektywy 91/477/EWG.

⁴⁰ Art. 10 ust. 2 dyrektywy 91/477/EWG.

Przed wszystkim państwa członkowskie mogą dostarczyć sobie nawzajem wykaz broni palnej, której transfer na ich terytorium może być dozwolony bez ich uprzedniej zgody⁴¹.

W dyrektywie 91/477/EWG ustanowiono również specjalny system przemieszczania broni palnej między państwami członkowskimi, obejmujący broń palną towarzyszącą podróżnym. W przepisach tych przewidziano m.in. wydawanie „Europejskiej karty broni palnej”. Jest ona wydawana przez właściwe organy państwa członkowskiego na wniosek osoby, która w sposób zgodny z prawem weszła w posiadanie i używa broni palnej⁴².

Osoba zamierzająca podróżować z jednego państwa członkowskiego UE do innego, lub przez inne państwo, musi uprzednio uzyskać zezwolenie z każdego z tych państw członkowskich. Zezwolenie to zostanie następnie odnotowane w Europejskiej karcie broni palnej, którą to kartę osoba taka musi posiadać przy sobie przez cały okres podróży⁴³. Istnieją jednak wyjątki od wymogu uprzedniego uzyskania zezwolenia. Dotyczą one uczestników rekonstrukcji historycznych oraz myśliwych, którzy mogą podróżować z określonymi kategoriami broni palnej, o ile posiadają Europejską kartę broni palnej, w której wymieniono ich broń palną, oraz pod warunkiem że są w stanie przedstawić dowody dotyczące celów podróży (takie jak zaproszenie na wydarzenie odbywające się w państwie członkowskim przeznaczenia).

⁴¹ Art. 11 ust. 4 dyrektywy 91/477/EWG.

⁴² Europejska karta broni palnej jest ważna przez okres nieprzekraczający pięciu lat, który może zostać przedłużony. Jest ona niezbywalna i zawiera informacje na temat broni posiadanej i używanej przez posiadacza karty.

⁴³ Art. 12 ust. 1 dyrektywy 91/477/EWG.